

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a Nagyné dr. Lukács Anna ügyvéd (7621 Pécs, Citrom utca 2-6.) által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a dr. Takács Gábor ügyvéd (2400 Dunaújváros, Dózsa György utca 6. I/3.) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 2009. február 4. napján kelt 11.P.20.099/2008/27. számú ítélete ellen az alperes által 29. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 194.000 (egyszázkilencvennégyezer) forint másodfokú eljárásban felmerült költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes, valamint az alperes gyermeke erdőművelési ágba tartozó ingatlanokat szereztek meg közös tulajdonba és azok hasznosításában is megállapodtak. Ezzel kapcsolatban közöttük elszámolási vita keletkezett, amelyből peres eljárásra is sor került. Az elsőfokú ítélet indokolásának második bekezdésében elírás folytán az alperes került megnevezésre, mint az ingatlanokkal kapcsolatos erdőgazdálkodási feladatok vállalója, illetve az elszámolási vita egyik résztvevője, amelyet a másodfokú bíróság a fentieknek megfelelően kijavít.

Az alperes testvére, J.S. is üzleti kapcsolatban volt a felperessel és az alperes is megkereste a felperest erdővásárlás céljából.

Az alperes testvérének, K.J-né J.M. (jelenlegi neve: M.S.J.) a tulajdonában álltak a b-i 000/B. és 000/C. helyrajzi szám alatt nyilvántartott B, K utca 7. szám alatti

ingatlanok. K.J-né 2000. május 2-án kölcsönszerződést kötött a Sz-O. Takarékszövetkezettel, s 9.000.000 forint kölcsönt vett fel a hitelintézetől, melynek biztosítékaul a fenti két ingatlan szolgált. A 9.000.000 forintot ténylegesen az alperes használta fel és ő vállalta a kölcsön visszafizetését is. E kötelezettségének csak részben tudott eleget tenni, s késedelme miatt 2001. szeptemberére a hitelintézet kilátásba helyezte a fedezetül szolgáló ingatlanok értékesítését. Ennek elkerülése végett fordult az alperes a felpereshez és kért kölcsönt.

A peres felek dr. I.I. pécsi ügyvédet keresték fel, aki 2001. szeptember 19-én 2001. október 2-i dátummal elkészített egy kölcsönszerződéssel vegyes adásvételi szerződés megnevezésű okiratot, amely szerint a felperes 8.800.000 forint kölcsönt nyújt K-J-nének 2002. október 5. napjáig. A kölcsönvevő hozzájárulását adta, hogy a felperes, mint kölcsönadó javára a b-i 000/B. és 000/C. helyrajzi szám alatt nyilvántartott ingatlanokra a kölcsönösszeg erejéig jelzálogjog és a kölcsön meg nem fizetése esetére vételi jog kerüljön bejegyzésre. 2001. szeptember 19. és október 2. között az ügyvéd külföldön tartózkodott, mely idő alatt - a megbeszélés szerint - az alperesnek a szerződést az abban kölcsönadóként szereplő és S-ban élő K.J-néhez kellett volna elvinni aláírásra. Az alperes azonban a szerződést K.J-nének nem mutatta meg, először tanúként testvérevel, J.S-sal aláíratta, majd pedig maga is tanúként aláírta a szerződést, illetőleg K-J-né nevét a szerződésre írta. Dr. I.I. ügyvéd irodájában 2001. október 2-án megjelentek a peres felek, a felperes társaságában S.Sz., B.I. és a felperes élettársa, K.É. Az alperes magával hozta a fenti szerződést, amelyről csak a felperes aláírása hiányzott. Az alperes az ügyvédi irodában megjelentek előtt akként nyilatkozott, hogy a szerződésen szereplő J.S. aláírás a testvérétől származik, míg K.J-né aláírás a névtulajdonos aláírása. A felperes meg akart bizonyosodni arról, hogy valóban tud K.J-né a szerződéskötésről, ezért az alperest felszólította, hogy mobiltelefonján hívja fel a testvérét. A hívott számon egy női hang jelentkezett, akitől azt kérték, hogy az ügyvédi iroda számát hívja vissza. Ez rövid időn belül megtörtént, az ügyvéd kihangosította a telefont, a telefon azonban a hívó számát nem írta ki. Női hang jelentkezett, akinek az ügyvéd elmondta, hogy K.J-nét keresi és ismertette a szerződés tartalmát. A női hang megerősítette, hogy tud a szerződésről, ő írta alá és a felperes nyugodtan aláírhatja. A felperes úgy nyilatkozott, hogy felismeri K.J-né hangját, majd a szerződést aláírta.

A szerződés aláírásával egyidejűleg az ügyvédi irodában az alperes részére 4.800.000 forint került átadásra, míg másnap a fennmaradó 4.000.000 forintból 3.502.512 forinttal az ingatlanokat terhelő jelzálogjoggal biztosított követelést kiegyenlítették, s a különbözet került átadásra az alperes részére.

Az alperes a felperes részére a kölcsönt nem fizette vissza, ezért 2002. október 16-án a felperes a vételi jogát érvényesítette és tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezték. K.J-né ez után értesült az ügyletről.

K.J-né (M.S.J.) a D Városi Bíróság előtt P.21.776/2002. szám alatt pert indított a szerződés érvénytelenségének megállapítása végett. A D Városi Bíróság ítéletében

megállapította, hogy a 2001. október 2-án kelt kölcsönszerződéssel vegyes adásvételi szerződés nem létező szerződés, mert azt nem K-J-né írta alá, így tehát sem kölcsön felvételére, sem pedig az ingatlan tulajdonjogának átruházására jognyilatkozatot nem tett, melynek hiányában a szerződés nem jött létre. A jelen per felperesének viszontkeresete folytán kötelezte M.S.J-t, hogy 30 nap alatt fizessen meg 3.502.512 forintot a felperes részére és a felperest 583.000 forint perköltségben marasztalta. Elrendelte az eredeti ingatlan-nyilvántartási állapot helyreállítását. A városi bíróság ítéletét a F.M. Bíróság, mint másodfokú bíróság Pf.21.232/2004/6. számú ítéletével helybenhagyta.

Ezt követően M.S.J. 2005. január 18-án adásvételi szerződést kötött J-R-al és J.T-val - az alperes gyermekeivel - és a b-i 000/B. és 000/C. helyrajzi szám alatti ingatlanokat rájuk átruházta.

A felperes a F.M. Bíróságon pert indított a szerződések érvénytelenségének, másodlagosan vele szembeni hatálytalanságának a megállapítására. Ebben a perben egyezség jött létre, amelyben M.S.J., J.T. és J.R. vállalták, hogy megfizetnek a jelen per felperesének 5.600.000 forintot, amely magában foglalja a korábban a D Városi Bíróság előtt folyó perben megítélt 3.502.512 forint követelést és annak kamatait, s elszámolásra került a felperes terhére megítélt perköltség is.

A P Városi Bíróság 7.B.1822/2004/22. számú ítéletében megállapította, hogy alperes - bűnös közokirat hamisítás büntetében és - a felperes sérelmére elkövetett - jelentős kárt okozó csalás büntetében, ezért halmazati büntetésül 1 év 4 hónap börtönre és 300.000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte.

A felperes a jelen perben keresetében kártérítés címén 5.297.488 forint és kamatai, valamint a D Városi Bíróság és a F.M. Bíróság által a terhére megállapított perköltség és kamatai - összesen 916.000 forint és annak 2008. november 13-tól járó kamatai - megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Vitatta, hogy a felperestől 8.800.000 forintot kapott volna, állítása szerint a kölcsön összege 4.000.000 forint volt, havi 10 % kamatra, így a szerződés, mint uzsorás szerződés, vele szemben érvénytelen. Állította, hogy a kölcsönszerződés megkötése során a felperest nem tévesztette meg, arról szó sem volt, hogy a szerződést S-ban aláírta a testvérel.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 6.213.488 forintot, ebből 5.297.488 forintnak 2003. október 3-tól, 916.000 forintnak 2008. november 13-tól a kifizetés napjáig járó kamatát, továbbá perköltségben és eljárási illetékben is marasztalta az alperest. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes az alperesnek két részletben a 8.800.000 forintot átadta, amelyből az alperes semmit nem fizetett vissza. A korábban folyamatban volt perben megállapításra került, hogy a kölcsönszerződés a felperes és K.J-né között nem jött létre, így a kölcsönvevő, a felperes részére megtérült a D Városi Bíróság által megítélt, illetőleg a F.M. Bíróságon kötött egyezségben megállapított

3.502.512 forint, azt meghaladó részében pedig az alperes köteles a felperes részére a kölcsönt visszafizetni. Megállapította azt is, hogy a D Városi Bíróság, illetőleg a F.M. Bíróság összesen 703.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte a jelen per felperesét, amely 2008. november 13-ra kamatokkal együtt 916.000 forintra emelkedett, ezért az alperes ezt az összeget is köteles megfizetni.

Az ítélet ellen, annak megváltoztatása és a kereset teljes elutasítása érdekében az alperes fellebbezett. Fellebbezésében állította, hogy mind a szerződést szerkesztő ügyvéd, mind pedig a felperes tudott arról, hogy a szerződést ténylegesen nem az ingatlan tulajdonos és kölcsönvevőként feltüntetett K.J-né írta alá. Állította azt is, hogy a felperes uzsorakamatra adott 4.000.000 forintot a részére, s a kikötött havi 10 %-os kamattal növekedett 8.800.000 forintra a követelés. A felperes szorult helyzetét kihasználva nyújtotta ezt az összeget, ezért a szerződés uzsorás szerződés, amely érvénytelen.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és abból helyes következtetést levonva, az irányadó anyagi jogszabályoknak megfelelő, helyes érdemi döntést hozott. A másodfokú bíróság a kifejtett indokokkal is egyetért, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján a Pp.254.§-ának (3) bekezdése szerint, helyes indokaira utalással hagyta helyben.

Alaptalanul érvel az alperes fellebbezésében is azzal, hogy a „kölcsönszerződéssel vegyes adásvételi szerződés” címmel ellátott, az ítélet tényállása szerint az ügyvéd által 2001. szeptember 19-én elkészített, de 2001. október 2-i kelettel ellátott okirat valójában 2001. október 2-án készült és azon valamennyi érdekelt jelenlétében és tudtával hamisította alá K.J-né kölcsönadó és eladó aláírását.

A Pp.4.§-ának (2) bekezdése szerint, ha jogerősen elbírált bűncselekmény vagyoni jogi következményei felől polgári perben kell határozni, a bíróság a határozatában nem állapíthatja meg, hogy az elítélt nem követte el a terhére rótt bűncselekményt.

A büntető bíróság jogerős ítéletével az alperes bűnösségét jelentős kárt okozó csalás büntetében is megállapította azzal az indokkal, hogy az alperes tévedésbe ejtette a felperest annak állításával, hogy a szerződést K.J-né saját kezűleg írta alá és ezzel a magatartásával okozta a kárt. Az ezzel ellentétes, eltérő tényállás megállapításával a polgári perben eljáró bíróság azt állapítaná meg, hogy az alperes a csalás büntetét nem követte el, erre azonban a Pp. idézett 4.§-ának (2) bekezdése nem ad lehetőséget. Ez a fellebbezési érvelés ezért - az elsőfokú ítéletben kifejtettekén túlmenően - az itt kifejtett indokok miatt sem foghat helyt.

Alaptalan az alperes uzsorára hivatkozó semmisségi kifogása is.

B.I., S.Sz. és dr. I.I., valamint K.É. tanúk vallomásaival bizonyította a felperes, hogy a kölcsönszerződés szerinti 8.800.000 forint összeget két részletben átadta az alperesnek. Az ügyvédi irodában megkapta az alperes első részletként azt a 4.800.000 forintot, amelyet a fellebbezésében is vitat. Ezzel szemben az alperes semmivel nem bizonyította azt, hogy ekkor fizetés nem történt, hogy csak 4.000.000 forintot kapott ténylegesen kölcsön és a különbözetet a havi 10 %-ban kikötött, de a szerződésről készült okiratban tőkeként megjelenített kamat tette ki. F.Gy. tanúvallomása az alperes ezen állításának igazolására nem alkalmas. A tanú az ügyvédi irodában nem volt jelen, az ott törtétekről kizárólag az alperes előadásából szerzett ismereteket.

Mindebből is következően a másodfokú bíróság nem talált olyan indokot, amely eltérő tényállás megállapításának és így az elsőfokú bíróság határozatától eltérő döntés meghozatalának alapjául szolgálhatott volna.

Az alperes fellebbezése sikertelen volt, ezért a Pp.78.§-ának (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségét.

A felperest képviselő ügyvéd munkadíjának összegét az ítélőtábla a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3.§-ának (2) és (5) bekezdése alapján - a 4/A.§ szerint általános forgalmi adóval növelt összegben - állapította meg.

P é c s , 2009. október 8.

dr. Veszeley József s.k. a tanács elnöke, dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. előadó bíró, dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró